

De wereld en de gelovigen

door: C.F. Recordon

Genesis 19:15-29

Ik wil enkele woorden zeggen over vier soorten mensen. Twee groepen vallen onder het oordeel van God; de andere twee worden gespaard, maar er bestaat een groot verschil tussen deze laatste. Misschien zijn er onder de lezers die lijken op een van deze groepen.

1. De inwoners van Sodom

De inwoners van Sodom vormen de eerste groep. Sodom herinnert ons aan afschuwelijke gruwelen, maar dat is niet het enige feit dat deze stad kenmerkte. Elders zegt Gods Woord over Sodom: *“Ziet, dit was de ongerechtigheid uwer zuster Sodom; hoogmoed, zatheid van brood en stille gerustheid had zij en haar dochteren; maar zij sterkte de hand des armen en nooddruftigen niet”* (Ezech. 16:49). Het lijkt erop dat God ons – afgezien van haar verwerpelijke zeden – in deze tekst een schildering geeft van de ongerechtigheid die in Sodom heerste. Dat ging samen met hoge aanmatiging, rijkdom, welvaart, luiheid en egoïsme. Heeft dit portret geen overeenkomst met de toestand van de wereld om ons heen, met de meerderheid van hen die de naam van christen dragen? Zoeken in onze dagen de mensen niet overvloed van brood en zorgeloze rust? Haken ze niet daarnaar? Wensen ze dat niet zo snel mogelijk te genieten? Hoe anders was de wens van Agur: *“Houd valsheid en leugentaal verre van mij, geef mij armoede noch rijkdom, voed mij met het brood, mij toebedeeld; opdat ik, verzadigd zijnde, U niet verloochen en zeg: Wie is de HERE? noch ook, verarmd zijnde, steel en mij aan de naam van mijn God vergrijp”* (Spr. 30:8).

Het is waar dat men in deze tijd heel actief is om maar snel zorgeloos te kunnen rusten. Men wenst te kunnen zeggen: *“Ziel, je hebt vele goederen liggen voor vele jaren; rust, eet, drink, wees vrolijk. God echter zei tot hem: Dwaas, in deze nacht zal men uw ziel van u afeisen, en wat u hebt bereid, voor wie zal het zijn?”* (Luk. 12:19-20). Is dat niet zo? Zien we dat niet veel om ons heen?

Laten wij niet vergeten dat de Heer in Matteüs 11 de steden van Israël, waarover de naam des Heren werd uitgeroepen, verweet dat ze niet hadden geprofiteerd van de wonderen die Hij in hun midden had gedaan.

Hij voegde eraan toe: *“Want als in Sodom de krachten waren gebeurd die in u zijn gebeurd, het zou tot op heden zijn gebleven”* (Matt. 11:23). Maar hier in ons land, wat zou de Heer zeggen tot hen die het Woord van God binnen hun bereik hebben, waar het kruis van Christus is gepredikt, waar het evangelie van de behoudenis heeft geklonken en nog klinkt? Hebt u het gehoord? Hebt u het verworpen? Pas op dat u niet zo doorgaat! *“Ik zeg u evenwel, dat het voor het land van Sodom draaglijker zal zijn in de dag van het oordeel dan voor u”* (Matt. 11:24).

In Lukas 17:29 kondigt de Heer uitdrukkelijk aan, dat wat Sodom overkwam, ook zal gebeuren bij de komst van de Zoon des Mensen: *“(…) op de dag echter dat Lot uit Sodom ging, regende het vuur en zwavel van de hemel en verdelgde hen allen. Op dezelfde wijze zal het zijn op de dag dat de Zoon des mensen wordt geopenbaard”*. Niet de grote massa van de inwoners van deze stad werd bevrijd. Evenzo zullen er bij de verschijning van Heer geen grote menigten gespaard worden. De mensen wiegen zich in slaap met de illusie dat de regering van Christus gevestigd zal worden door de bekering van de christelijke wereld. Maar wat wij werkelijk zien is de bekering van *enkelen* tegenover de verharding van de harten van de massa.

In Psalm 2 lezen wij dat de Heer de volken *“in stukken zal slaan als een pottenbakkersvat”*. Zo zal het kwaad steeds toenemen, door de Grote Verdrukking in de eindtijd heen, tot op de verschijning van Christus ten oordeel om Zijn koninkrijk op te richten. In de toekomstige oordeelsdag, genoemd in Lukas 17 en vergelijkbaar met die van Sodom, wordt niet gesproken over grote misdaden als de oorzaak van de vernietiging van deze goddeloze stad, maar er wordt ons gezegd dat het in de dagen van de Zoon des Mensen zal zijn zoals in de dagen van Sodom en van de zondvloed: *“(…) zij aten, zij dronken, zij trouwden, zij huwelijkten uit, tot op de dag dat Noach in de ark ging en de zondvloed kwam en hen allen verdelgde. Evenzo, zoals het gebeurde in de dagen van Lot: zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden; op de dag echter dat Lot uit Sodom ging, regende het vuur en zwavel van de hemel en verdelgde hen allen”* (Luk. 17:27-29). Het leven ging zijn gewone gang tot op de dag van de ramp. Heden zien wij – net zoals toen – spotters die zichzelf in slaap wiegen met een dodelijk

zinsbedrog, terwijl ze beweren: “*Waar is de belofte van zijn komst? Want sinds de vaderen zijn ontslapen, blijft alles zo als van het begin van de schepping*” (2 Petr. 3:4). “*Wanneer zij zullen zeggen: Vrede en veiligheid, dan zal een plotseling verderf over hen komen zoals de barensnood over een zwangere, en zij zullen geenszins ontkomen*” (1 Thess. 5:3).

Wees ervan overtuigd dat er liefde is in de aankondiging van het oordeel. Moet iemand die slaapt niet wakker gemaakt worden als zijn huis in brand staat (Jud.: 22-23)? Waar zou het medelijden blijven, als wij die ongelukkigen rustig lieten slapen.

2. De vrouw van Lot

De vrouw van Lot behoort tot de tweede groep die in het begin genoemd is. Ondanks de afschuwelijke schuld van Sodom en zijn inwoners, die haar man beledigden, was zij aan deze stad gehecht, aan haar eigen schoonzonen; zij betreurde haar huis en de schatten die ze moest achterlaten. Deze vrouw had geen achting voor het gedrag, ook niet voor het geloof van haar man. Misschien is er hier iemand die in haar toestand verkeert. Schijnbaar wandelt u zoals de vrouw van Lot met hen die, ondanks hun zwakheid, niettemin de goddelijke roeping volgen. Lots vrouw leek net zoals Lot zelf offers te hebben gebracht en veel dingen achtergelaten te hebben. Maar ondanks die schijn was zij verloren, net zoals degenen die in de stad waren achtergebleven. Niet voor niets zegt de Heer met nadruk: “Denk aan de vrouw van Lot” (Luk. 17:32).

3. Lot

De instelling van Lot was anders dan die van zijn vrouw. Hij had geloof, en hij was rechtvaardig. Er wordt van hem gezegd dat hij “dag aan dag zijn rechtvaardige ziel kwelde door het zien en horen van hun wetteloze werken” (2 Petr. 2:7). Ondanks dat draagt hij het beeld van een wereldsgezinde christen, die de gevolgen moet dragen van zijn verbond met de wereld. Zijn geschiedenis is voor ons zeer ernstig. Op het ogenblik van de bekering is alles vreugde en geluk voor de ziel. Men wandelt gemakkelijk met het geloof van zijn naaste, zoals Lot met dat van Abraham. Maar daarna keert men helaas in de kleine dingen terug naar de wereld, door begeerlijke dingen die de wereld ons voorhoudt en die ons natuurlijke hart aantrekken. De geestelijke achteruitgang van Lot begon, toen Abraham zich van hem moest scheiden (Gen. 13:11). Lot koos de vlakke van de Jordaan en sloeg zijn tenten op tot aan Sodom, want hij dacht aan de welstand van zijn kudde. Maar al te vaak kijken christenen naar dit soort dingen, zonder zich op de hoogte te stellen of ze ergens met God kunnen wonen en broederlijke gemeenschap

kunnen genieten. De oorlog overviel hem en Lot werd gevangengenomen. Abraham bevrijdde hem, maar daarna zien wij Lot zitten in de poort van Sodom onder de voornaamsten van de stad. Hij ontving de engelen in zijn huis zonder hen te kennen. Zijn verbinding met de wereld was voor hem een verhindering om haar het oordeel van God aan te kondigen, want de plaats die hij innam zou de kracht van de prediking tenietdoen. Gebeurt dat bij ons ook niet dikwijls?

Hoeveel dingen had Lot niet uit het oog verloren. Het altaar van Abraham, zijn karakter van vreemdeling en pelgrim. En toch spaarde God hem en bevrijdde hem, maar niet zonder hem Zijn tucht te laten ondervinden. Lot ondervond de vernedering en de rampzalige gevolgen die zijn gedrag met zich meebracht!

4. Abraham

Wat een verschil tussen deze situatie en die van Abraham. Abraham leefde in totale afzondering van de wereld en trad toch tussenbeide voor de schuldige steden. Natuurlijk zal niemand van ons Lot als voorbeeld willen nemen. Lot kreeg alleen zijn leven als buit, toen hij werd gespaard voor het oordeel. Wat een voorrecht is het voor ons tot de Gemeente te behoren. Haar roeping is hemels en daarom moeten onze harten meer losgemaakt zijn van de wereld, dan die van de heiligen van het Oude Testament waarover we spreken.

Het getuigenis van Abraham was zijn *tent* en zijn *altaar*. Hij was een vreemdeling en een aanbidder. Wat de wereld betrof, het viel hem gemakkelijk afstand daarvan te nemen. “Kies”, zei hij tegen Lot. Van de koning van Sodom wilde hij niets hebben, zelfs geen schoenveter. De gehoorzaamheid, de afzondering voor God, de gemeenschap met Hem, kenmerkten hem. Abraham werd dan ook een “vriend van God” genoemd en God van Zijn kant openbaarde hem Zijn gedachten.

Geliefden, zijn er onder u die zich tot taak stellen de voetstappen te volgen van de gelovige Abraham? U kunt die alleen volgen *door het geloof*. Is het uw vreugde de gedachten van God te kennen en met Hem te leven? Daardoor zal het kwaad u niet treffen. Wat een heerlijk voorrecht, net zoals Abraham in staat te zijn voor anderen tussenbeide te treden! Maar aan de andere kant: wat een zekerheid bezit iedere *gelovige*, of hij nu zwak is of sterk. God laat niet één van hen verloren gaan. Hij begint niet met het verderven van Sodom, vóórdat Lot eruit was gegaan. De Rode Zee stroomde niet eerder terug dan nadat het hele volk van God erdoor gegaan was. Zo was het ook met Jericho, dat niet eerder viel dan nadat de scharlaken draad uit het venster van Rachab wapperde.

Oorsprong: Le Messenger Évangélique 1923-153

Titel: Le monde et les croyants

© Oude Sporen 2007